

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

„Das dritte Reich“.

„Nova doba svetovne zgodovine se začne“, so pisali narodno-socialistični listi o priliki imenovanja Adolfa Hitlerja za nemškega kanclerja. In res je opazovati iz celotnega razvoja nemškega političnega življenja zadnjega desetletja in iz prvih ukrepov in korakov nove vlade, da nastopa Nemčija novo, morda v vsej svoji zgodovini najusodepolnejšo pot: v tretjo državo nemške slave, trdijo nar. socialisti, v neizogibno brezdno s strahom ugotavlja katoliški tisk.

Razvoj tihe revolucije notranje-političnega življenja v Nemčiji traja že desetletje in v Hitlerja je našel svoj prvi jasnejši izraz.

Nemčija je v gospodarskem pogledu Amerika v Evropi. Njeno gospodarsko življenje je zmehanizirano, v njenih podjetjih nadvladuje stroj človeka, njene številne brezimne gospodarske in trgovske organizacije in družbe so nositelji tega življenja. Nemčija je bila pred vojno in je tudi še danes pravi vzgled moderne kapitalistične države. Nedvomno je zasluga katoliške centrumške stranke in tudi socialdemokracije, da je Nemčija obenem država z najbolj razvitim socialnim zavarovanjem. Po krahiranju raznih velebank in velepodjetij je obenem država, ki ima poleg Rusije nadzorovati največji del gospodarstva in biti sama gospodar-podjetnik. Vse to je vzrok, da dobiva svetovna gospodarska kriza v njej izredno ostre oblike in da vedno bolj silijo stremjenja na dan, ki imajo za svoj cilj nasilno rešitev iz obupnega gospodarskega položaja. Nemčija je država velepodjetnikov in veleposestnikov, hkrati pa je v številu in moči komunizma takoj prva za Rusijo.

Hitler igra v tem razvoju in trenutnem položaju vlogo Mussolinija v Italiji. Kot Mussolini sprejema rad tudi on denar od bankirjev in veleindustrijalcev, a je toliko previden, da se jim noče slepo udinjati v službo. Svoje pristaše zbira v prvi vrsti iz vrst obubožanega srednjega meščanstva. Ti gledajo v njem rešitelja iz sicer neizbežnega gospodarskega pogina. Brezpogojno mu nadalje sledi nemška mladina, ki ostaja danes kljub dovršenemu študiju brez službe, imetja in brez upanja na eksistenco. Tej mladini je Hitler kljub svojemu nejasnemu gospodarskemu in socialnemu programu dobrodošel, ker napoveduje maščevanje nad starim in starimi. Svoj nejasni gospodarski in socialni program je Hitler dobro znal združiti s težnjami nemškega nacionalizma. Nemški nacionalci nočejo upoštevati naravnih pravic drugih narodov. Nemčija je zibelka skrajnega nacionalizma, nemški cesarji so se zavestno postavljali v nasprotje z mislijo skupnosti vseh velikih in majhnih narodov v Evropi. Izgledalo je izprva, da se bo nemški narod po svetovni vojni končno otrešel miselnosti cesarja Viljema in pruskih generalov. Usodepolna krivica njegovih voditeljev — in nikakor najzadnje Hitlerjeva — pa je, da so ga tudi po vojni vodili v narodno sebičnost in v sovraštvo vsega nenemškega.

Hitler je torej začel v znamenjih gospodarskega razkroja in ozkosrčnega nacionalizma in tod je skrivnost njegove privlačne sile in dosedanjih njegovih uspehov. Morda je edini Brüning, član katoliške centrumške stranke in dolgoletni voditelj nemškega političnega življenja, pravilno spoznal veliko nevarnost, ki preti Nemčiji od njegove strani. Za to ga je skušal pridobiti za sodelovanje v vladi. Brüningove načrte pa je prekrižal Hindenburg, ko je svojega kanclerja strmoglavil in razpisal nove volitve. Stari vojak-prezident je to storil

pač v mnenju, da z volitvami razčisti notranje politični položaj v državi in omogoči vlado s parlamentarno večino. Njegov račun se je v toliko izjalovil, da volitve niso položaja nikakor razjasnile, marveč še bolj zamotale od prej. Po nesrečnih poizkusih s Papenom in Schleicherjem se je nato moral odločiti za — Hitlerja.

S tem se je narodil prvi začetek tretje nemške države, cilja narodnih socialistov. Težkoče so se pojavile takoj pri sestavi vlade, ker je Hitler prisiljen, da sodeluje v njej skupno z veleindustrijalcem Hugenbergom in pruskim baronom Papenom. Zato je takoj po sprejemu vlade zahteval, da se razpišejo nove državno-zborske volitve za 5. marc. Tako je hotel i Hugenbergu in Papenu onemogočiti kak protidelavski zakon. Hugenberg potrebuje Hitlerja, da z njegovo pomočjo reši veleindustrijo z znižanjem delavskih plač, Papen zopet upa, da z njim upostavi staro hohencolersko monarhi-

jo, katere goreč in strasten pristaš je on sam. Dosedanji ukrepi vlade so naperjeni proti opoziciji socialdemokratov in komunistov. Prepoved shodov, cenzura tiska in še vrsta drugih vladnih odredb je na dnevnem redu. Nedvomno pa bo Hitler tudi skušal, da se čimprej otrese svojih vladnih prijateljev Hugenberg in Papena. Napovedal je štiriletki vladnega dela, kar dokazuje, da nikakor ni več volje, da bi odložil krmilo in stopil v ozadje.

Najbližji razvoj v Nemčiji bo pokazal vso notranjo razrvanost ljudstva. Hitlerjeva pot vodi samo v diktaturo nemškega fašizma ali v meščansko vojno. In ne v prvem in ne v drugem slučaju ne bo dobro narodu, ki bi si bil pri svojih velikih zmožnostih in veliki zgodovini lahko prislužil lepšega prostora na solncu in večjega ugleda med drugimi narodi. „Das dritte Reich“ zna postati zadnje dejanje žalostne igre, ki jo je igral nemški ozkosrčni nacionalizem že cela desetletja.

Fašistični naklepi proti miru v Evropi.

Mussolini, Hitler in Gombös si podajajo roke in napovedujejo boj proti mirovnim pogodbam!

Evropo je presenetila nova vest: Nemčija, Italija in Madžarska so sklenile tajno medsebojno pogodbo, v kateri si obljubujejo enotno nastopanje v borbi proti mirovnim pogodbam. Imenovane države so se nadalje pogodile, da si porazdelijo podonavsko ozemlja tako, da bi na Balkanu prevladal vpliv Italije, Madžarska bi si vzela dele Rumunije in Jugoslavije, ves ostali del Podonavja (Avstrija, Čehoslovaška) pa bi padel pod vpliv Nemčije.

Vest o tajni trozvezi evropskih fašističnih držav je vzbudila nenavadno pozornost. Mahoma je postalo jasno, da se pripravlja zadnji naskok na mirovne pogodbe od strani držav, ki bi hotele svoje ozemlje povečati ali si priboriti predvojni obseg. Evropski solidarnosti je bil zadan s to pogodbo smrtni udarec, fronti držav za ali proti mirovnim pogodbam si stojita sedaj bolj kot kedaj sovražni nasproti. Sicer so omenjene tri države takoj po objavljenju vesti o tajni pogodbi preklicale vsak tajni dogovor. A takoj nato so bile postavljene na laž, ko je bivši francoski ministrski predsednik Herriot odkrito izjavil na vprašanje nekoga poslanca: tajna pogajanja med Mussolinijem, Hitlerjem in Gombösem so mi bila znana, o končnem uspehu pa nisem bil več poučen, ker je medtem moja vlada odstopila.

Bivši glavni urednik angleškega znanega dnevnika „Times“ je nato priobčil še podrobnejše podatke o fašistični trozvezi: Ko je maršal Hindenburg lani odklonil Hitlerja kot nemškega kanclerja in je raje poklical na kancler-

ske mesto generala Schleicherja, Mussolini ni svoje nevolje nikakor prikrival. Po tedaj v Rimu bivajočem nar. soc. voditelju Göringu je svetoval Hitlerju, naj na vsak način prevzame oblast v Nemčiji v roke, ne glede na pogoje, ki bi jih morebiti nanj stavil državni predsednik Hindenburg. Šele na ta Mussolinijev nasvet se je Hitler odločil, da sprejme sodelovanje z Hugenbergom in Papenom, četudi ju je preje imenoval za svoja najhujša nasprotnika. — Obenem je znano, da se ima tudi fašistični ministrski predsednik Madžarske zahvaliti Mussoliniju in njegovemu vplivu za svoje mesto. Tako postaja jasno, da vodijo vse tajne vezi porajajočega se evropskega fašizma v Rim, ki je glavni nasprotnik sedanjega položaja v Evropi.

Francoski „Echo de Paris“ piše podrobneje o italijansko-jugoslovanskih odnosih: Italija in Madžarska sta obe sila neprijateljsko razpoloženi proti jugoslovanski državi. Tej državi sedaj zamerjata, da pomeni zapreko za italijansko prodiranje na evropski jugovzhod. Nekoč so Nemci očitali Jugoslovanom, da so jim ovira njihovega „Drang nach Osten“.

Tako se nebo nad Evropo zopet polni s črnimi oblaki. Sebičnost posameznih narodov trga evropske države v dve sovražni si fronti, ki bi si znali nekoč iskati rešitev tudi v novi svetovni vojni. V očigled naraščajočemu nezaupanju in sovraštvu preostaja ljudstvom le še vera, tolikrat preizkušena v tisočletni zgodovini: Zmaga v boju dveh sil pripade končno vendarle pravičnejši strani.

Italija in Jugoslavija.

Mussolini bi rad izsilil Dalmacijo. — Tudi našo državo bi fašisti radi udinili svojim vojnim načrtom.

Celovške „Freie Stimmen“ prinašajo v številki 24. t. l. pod naslovom „Eviva Trau il Duce“ dalji članek iz peresa glavnega urednika, ki se bavi z odnaji med Italijo in Jugoslavijo. V članku pravi med drugim: Ali res hoče Italija vojno z Jugoslavijo? Ali res hoče fašizem podvzeti pustolovščino in „zavzeti“ Dalmacijo? Ljudje, ki poznajo Italijo in njeno ljudstvo prav dobro, so mi ponovno zatrjevali, da med ljudstvom ni čutiti nikakega sovraštva napram Jugoslaviji. Dejstvo pa je, da si pod

vplivom fašistične diktature predstavljajo povprečni Italijani Dalmacijo kot izrazito italijanskega značaja, kot tudi mislijo, da je južna Tirolska nekoč pripadala Italiji in je postala nemška šele pod nemško upravo. Dejstvo je nadalje, da Italija veliko žrtvuje, da spravi na svojo stran Rumunijo, Bolgarijo, Grško in Turčijo. Dejstvo je nadalje, da oborožuje Ogrsko in Albanijo in da skuša spoprijateljiti Avstrijo z Ogrsko. Vendar hoče vojsko z Jugoslavijo le najradikalnejše krilo italijanskega fašizma. Italija se bori proti francoski diktaturi in za evropsko ravnotežje. Italija hoče razbiti obroč, ki ga je stvorila okoli nje in Nemčije. Francija z malimi državicami v srednji in vzhodni Evropi. Kdor pa pri tem misli, da bi

Italija kljub svoji prijaznosti napram Nemčiji dovolila kedaj priključitev Avstrije, se udaja domišljijam.

Celovške „Freie Stimmen“ poročajo nadalje v štev. 32 o italijanski špionaži v Avstriji: Oblasti so zamogle v zadnjem času ugotoviti, da se opaža v Avstriji številne italijanske špijone. Izza 10 dni se nahaja v Celovcu, Gradcu in v dravski dolini okoli 80 špijonov, ki so v službi Italije.

O italijanskih načrtih proti Jugoslaviji se je še jasneje izrazil bivši francoski predsednik Herriot v nekem predavanju: Vsa italijanska politika sloni na zahtevi, da se morajo spremeniti mirovne pogodbe. Prijateljstvo Francije in Jugoslavije je glavna spotika Italije nad Francijo. Zato se bo naš sporazum z Italijo nanašal tudi na naše prijateljstvo z Jugoslavijo. Kajti Italija zahteva vso Dalmacijo in vsa dalmatinska pristanišča in k tem spada tudi Boka Kotorska. Jaz bi se prijateljstvu z Jugoslavijo nikdar ne odpovedal, ker živi tam narod, ki nam je nenavadno vdan.

Evropa je z Hitlerjevim nastopom korak bližje vojni — gospodje razorožitvene konference pa se kregajo naprej. Začetkom februarja je bilo otvorjeno drugo zasedanje razorožitvene konference. Na lanskem zasedanju je Nemčija dosegla od ostalih držav pravico enakopravnosti. Velesile so izrazile željo, da bi se od konference izločile male države. Tem nato ni preostalo ničesar drugega kot protest in počakati na sedanjo konferenco. Francija je na tej konferenci nastopila s svojim lanskim načrtom, da je treba najprej zagotoviti evropsko varnost in sicer na ta način, da se zvezi narodov dodeli mednarodna vojska in se ji tako omogoči uspešno posredovanje v slučajih vojne nevarnosti. Proti francoskemu stališču so nastopili zastopniki Italije in Nemčije in ga označili kot naivno in neuspešno sredstvo, ki bi kvečjemu pripomoglo k še večjemu oboroževanju. Ko se je nato izjavil proti Francozom še zastopnik Anglije, je postal neuspeh tokratnega zasedanja razorožitvene konference očiten. Potek je pokazal, da obstojata v Evropi dve skupini držav; prva zagovarja današnji položaj, državne meje, mirovne pogodbe — druga pa je proti mirovnim pogodbam in proti enotnemu nastopanju vseh evropskih držav. Na čelu prve skupine stoji Francija, drugo pa vodi Italija s pomočjo Nemčije in Anglije. Tako vstane prava slika od sovraštva razjedene Evrope, ki se ne bo znašla v skupnost niti tedaj, če potrkna na njena vrata novo vstajajoči nemški militarizem in zagrozi z vojsko.

Poljska je na straži! Imenovanje Hitlerja za nemškega kanclerja je opozorilo Poljake na grozečo vojno nevarnost. Hitler svojega načrta, da razbije poljski koridor, nikakor ne skriva, kot ne skriva svojega sovraštva proti

slovanski sosedni sploh. Poljska vlada je sedaj ukrenila vse potrebno, da utrdi koridor. Poslala je tja vojaške čete in pripravila jekleno obrambo tega svojega ozemlja. V vprašanju nemške nevarnosti so si vse stranke edine in celo socialisti opozarjajo na nevarnost fašistične trozveze Italija-Nemčija-Madžarska. Javnost je vznemirila tudi Hitlerjeva zahteva obvezne vojaščine. Vlada skuša urediti odnose z Rusijo in pričakovati je, da bo v najbližji dobi podpisana med obema državama trgovinska pogodba, da bo nato imela Poljska proste roke na vzhodu in se bo tem lažje posvetila nevarnostim, ki ji pretijo z nastopom hitlerjanstva na zapadu. Iz istih vzrokov popuščajo Poljaki tudi v vprašanju ukrajinske manjšine z željo, da bi se naselil mir tudi v teh pokrajinah in se pritegnilo Ukrajince v državno delo. Poljska torej z mrzlično naglico rešuje svoje notranje spore in urejuje svoje odnose do sosedov, tako da bo v najkrajšem času stala enodušna na braniku svojih pravic. — **V sličnem položaju se danes nahaja tudi Jugoslavija.** Italija je ojačena po hitlerjanski sili in njene grožnje proti Jugoslaviji bodo vedno glasnejše. Globoko smo uverjeni, da bo zunanje-politična nevarnost doprinesla k zadovoljivi rešitvi težkih notranjih sporov v državi. Napram zunanemu sovražniku bodi država edina in enotna; k enotnosti in edinosti pa bo največ doprinesla obojestranska velikodušnost in razumevanje. Naša vera v edino in enotno Jugoslavijo ostane neomajena tudi zanaprej.

Tudi naša država zahteva obvezno armado. Zastopnik naše vlade na razorožitveni konferenci v Ženevi je nastopil z zahtevo, da se Avstriji dovoli uvedba obvezne vojaške službe. Avstrija stoji na stališču — je nadaljeval —, da ima v vprašanju oboroževanja enakopravnost z ostalimi državami in edino zagotovilo varnosti svojih državnih meja vidi v stalni armadi. Samo stalna armada zamore vojaka vzgajati k domoljubju, disciplini in domovinski požrtvovalnosti. Zato zahteva Avstrija stalno vojsko v interesu razorožitve in v službi miru. — Nastop in zahteva našega delegata je vzbudil na konferenci obilo pozornost. Dunajska „Allgemeine Zeitung“ pripominja, da je Avstrija zopet naredila neumnost, ker je na eni strani paradirala s svojo revščino, na drugi strani pa bobnala po vojaškem bobnu. Avstrijski parlament da bo imel še moč, da prekliče besede svojega delegata, katerega vodijo heimwehrovci in hitlerjanci.

Ostale novosti v par besedah. V Rumuniji je napovedano obsedno stanje. Vzrok je nezadovoljnost ljudstva vsled obupnega položaja. — V Ženevi je umrl ogrski politik grof Apponyi. — Zveza narodov ni priznala Mandžurije kot samostojne države. Japonci bodo zato zapustili Ženevo. — V Španiji so odkrili pet tajnih komunistič-

nih tovarn. Nevarnost nove revolucije je velika. — De Valera, irski ministrski predsednik, snuje načrt, kako pridobiti za misel neodvisne Irske severni del, ki je doslej odklanjal de Valerov radikalizem. — Minulo nedeljo je praznoval sv. Oče ednajsto obletnico kronanja. Ob tej priliki so priredili v večjih mestih svečanosti. — Na holandskem parniku „Zeen Provincien“ je izbruhnil med mornarji upor. Druge križarke so ga zajele in mornarje prisilile, da so se brezpogojno udali. — V mestu Neunkirchen v saarskem ozemlju je eksplodiral 86 m visoki gasometer. Učinek: 250 mrtvih, več sto ranjenih, vrsta hiš podrta. — V Nemčiji je volilna borba za 5. marec otvorjena. Poizkus skupnega nastopa nehitlerjanskih meščanskih strank se je izjalovil. — Naša država je vložila v Ženevi prošnjo, naj se ji dovoli uvedba obvezne vojaške službe. — Krščansko-socialci so v okvirju stranke ustanovili zvezo obrtnikov in nameravajo z njo parirati nameravano razredno organizacijo obrtništva, ki jo propagirajo zastopniki Landbunda. — Zadeva utihotapljenega orožja še ni zaključena. Francija zahteva, da se ima orožje vrniti ali uničiti.

Obupna borba južnih Tirolcev.

Južna Tirolska je razdeljena v dve škofiji: briksenško in tridentinsko. Briksenška škofija obsega tudi severno-tirolske dekanije, dočim tvori tridentinsko 12 nemških dekanij okoli Bocna, medtem ko so njene ostale dekanije italijanske. V teh dvanajstih dekanijah tridentinske škofije je dve tretjini južnotirolskega nemškega ljudstva. Severna Tirolska je postala po vojni samostojna škofija in zato je Vatikan nameraval priključiti okrnjeni briksenški škofiji teh dvanajst nemških dekanij okoli Bocna. Namera Vatikana pa je zadela na silovit odpor od strani italijanske države. Nakar je Vatikan bil prisiljen, da svoj načrt umakne.

Odpor italijanske vlade je razumljiv, ker je bil narekovan iz njenega raznarodovalnega načrta, ki ga izvaja na najbrutalnejši način tudi nad drugo svojo manjšino: nad primorskimi Slovenci. Leta 1923 je vlada odpravila vsako sled nemščine iz šol in skušala onemogočiti še verouk v maternem jeziku. Tej zlobni vladni nameri se je zoperstavila nemška tirolska duhovščina ter odločno izjavila, da je verouk in dušno pastirstvo v tujem jeziku proti vsem cerkvenim tradicijam. Oblast pa svojih odredb ni umaknila, nakar so duhovniki zapustili šolo in začeli poučevati verouk v cerkvah in župniščih. Pri tem svojem požrtvovalnem delu so našli največjo oporo pri sv. Očetu, ki se je bil odločno izjavil proti vsaki zlorabi verouka v raznarodovalne namene.

otroci, kako se je ubožec tresel in so slišali, kako je stokal, neprestano stokal in hlipal od bolečine. Opustili so igro, stali so tihi kraj ceste in so dolgo strmeli za vozom.

Voz pa je naglo drdral skozi vasi do trga. Tam je odnesel oče Janezka na vlak, ki je kmalu na to zapiskal in odhitel proti mestu.

V mestni bolnišnici so pregledali zdravniki Janezka in so zmajevali z glavo. Gozdar pa je sklepal roke in jih je prosil:

„Rešite mi otroka, gospodje, rešite mi ga, za voljo božjo! Vse vam dam, kar premorem, vse, vse...!“

Janezek pa je stokal in je klical:

„Oče, oče! Kje ste oče? Nič vas ne vidim, oče, nič vas ne vidim... Ne hodite proč, nikar me ne puščajte samega! Ooo...!“

„Nič se ne boj Janezek! Nikamor ne pojdem, nikamor! Pri tebi ostanem, vedno ostanem pri tebi, otrok moj! — Potrpi Janezek! Kmalu ozdraviš in prideš domov! — Gospodje zdravniki! Milo vas prosim, rešite mi otroka, rešite mi ga, za voljo božjo...!“

Zdravniki pa so zmajevali z glavo in so rekli:

„Hudo je, hudo! Storili bomo kar je v naši moči!“

Dolgo je ostal Janezek v bolnišnici, Zdravniki so se trudili na vso moč, da bi mu rešili vid, ali niso mu mogli spraviti vseh zalomljenih bodič iz oči. Da ga rešijo groznih bolečin in smrti, so mu jih iztaknili. (Konec prihodnjic.)

PODLISTEK

Karel Širok:

Slepi slavčki.

(Nadaljevanje.)

2.

Prešlo je poletje in prišla je rumena jesen. Mnogo ptičkov je odletelo čez morje, a tisti, ki so ostali, so onemeli. Z vej so že odpadali rumeni listi in hladni vetrič jih je odnašal s seboj. Po pašnikih in po jasah so pasli pastirčki. Dolgčas jim je bilo, zato so si peli pesmice. Pesmice pa so se glasile čimdalje žalostneje...

Gozdarjev Janezek je sedel pred hišo in poslušal petje, ki je prihajalo od skritih jas. Njegovi tovariši so tam. K njim pohiti in se bo zabaval z njimi. Kako prijetno je sredi jase med prijatelji.

Že je vstal, da pohiti v hosto, ali tačas je stopil iz hiše oče s koši na rokah in mu je dejal:

„Kostanj je dozorel, zdaj ga grem klatit. Z mano pridi Janezek, pobiral ga boš! Tale koš vzemi sabo.“

Janezek je vzel koš in je odšel za očetom po kolovozu v gozd.

Kmalu sta prišla do visokih kostanjev in sta odložila koše na mah. Gozdar je splezal na drevo in Janezek mu je podal dolgo preko;

z njo je začel klatiti gozdar griče z vej. Janezek je sedel na mah in je opazoval, kako oče klati. Ko se je nabralo na tleh že dobršno grič, jih je pričel pobirati Janezek v koše. In ko so bile vse pobrane, je zopet sedel na mehki mah.

Gozdar pa je klatil dalje in se je jezil.

„Vražje griče, kako trdo se tiščite veje! Le počakajte!“ Mahal je in mahal s preklo po veji, griče pa so se še vedno trdovratno upirale. Mahoma pa se je veja odlomila pod močnim udarcem prekle in je odletela z gričami vred v stran ter padla Janezku na obraz. In griče so mu padle baš na oči, baš na oči. Ostre bodice težkih grič so mu prebodle veke in zarile so se mu v oči in se zalomile v njih.

Janezek je kriknil, planil pokonci in se je prijel z rokami za obraz. Bil je ves blede in ves se je tresel od silne bolečine.

Gozdar je skočil z drevesa in je planil k Janezku. In ko je videl, kaj se je zgodilo, ni vedel kaj početi. Kakor brezumen si je pulil brado, kakor brezumen si je rval lase...

Janezek pa je vikal in stokal, ah, kako je stokal! Oče ga je dvignil v naročje in odhitel z njim skozi gozd.

Ves poten in zasopel je prišel do doma. Potem je begal okoli hiše, klical je ljudi, prijemal se je za glavo in je stokal venomer:

„Moj Janezek, o ti moj Janezek, joj meni!“

In ko je drdral voz z Janezkom, ki je imel mokre obkladke na obrazu, skozi vas, so videli

Italijanska oblast je šla lanskega leta zopet korak dalje in je nastavila na južnem Tirolskem 30 italijanskih veroučiteljev, katerim je obljubila višjo plačo. Tem je poverila verouk v šolah, pouk v petju, prisilila je nadalje cerkveno oblast, da jih je inštalirala. Ta korak italijanske vlade je odločno obsodil sv. Oče v posebni spomenici, v kateri začrta svoje stališče: Sv. stolica smatra uporabo maternega jezika v dušnem pastirstvu in verouku za edino pravično in umestno. Zato zavrača vladni ukrep. Vatikan noče služiti italijanskim raznarodovalnim načrtom. Italijanska vlada se je na to izjavila le malo ozirala in mirnodušno nadaljuje svoje nekulturno delo. Ob koncu lanskega leta pa ji je v razočaranje katoliških krogov prišel na pomoč še tridentinski nadškof Endrici s tem, da je stavil šolskim oblastem več italijanskih veroučiteljev italijanskega dela na razpolago. Tako je postala nemška duhovščina na južnem Tirolskem takorekoč odveč.

Položaj južnih Tirolcev je danes obupnejši od kedaj. Nemški otroci so prisiljeni, da obiskujejo italijanski verouk, njihova vzgoja je zaradi tega pomanjkljiva, raznarodovanje se širi v polni meri. Postopanje nadškofa Endrici je vzbudilo pozornost in ogorčenje tudi v ostalih katoliških krogih. Cerkev se je že opetovano izjavila — tako na zadnjem manjšinskem kongresu na Dunaju — da je proti vsakemu raznarodovanju. Ubogo južnotirolsko ljudstvo, itak gospodarsko oslabiljeno in politično zatirano, je danes oropano še nemškega verouka in dušnega pastirstva! **Edina svetla točka v njegovem boju je, da se hočejo sedaj nemški in avstrijski škofje po vzgledu jugoslovanskih škofov v posebni spomenici zavzeti za svoje zatirane rojake na južnem Tirolskem.**

DOMAČE NOVICE

Korak naprej! Iz Rožeka nam poročajo: Naš list se je že ponovno bavil s šolskim položajem pri nas v Rožeku. Krajni šolski svet je bil pred meseci sklenil, da se odpravi slovenski pouk iz naše šole. Proti nepostavljemu in protivzgojnemu sklepu se je pritožilo 80% starišev vseh šoloobveznih slovenskih otrok na dež. šolski svet. Te dni je dospela tozadevna rešitev, ki se v kratkem glasi: **Z ozirom na došlo pritožbo starišev rožeške šolske občine odloča dež. šolski svet, da se mora v prvem razredu omenjene šole še naprej rabiti slovensko-nemško začetnico za slovenske otroke. Šola je dvojezična in na njej se ima zato poučevati v smislu učnega načrta z dne 9. XI. 1891, št. 3171.** — Deželna šolska oblast je torej uvidela upravičenost naše zahteve. Po sprejemu odloka sta šolski vodja in učitelj 1. razreda naznanila otrokom, da jim naj stariši, ki želijo slovenski pouk, kupijo Maklinovo začetnico. Na vprašanje našega zastopnika, kaj v slučaju, da nekateri stariši otrokom zaradi pomanjkanja sredstev ne bodo mogli nabaviti zahtevane začetnice, učitelj ni hotel dati pravega odgovora in si je pač mislil, da v tem slučaju ostane nemški pouk kot doslej. Pomislek našega zastopnika je tem upravičenejši, ker so morali stariši na ukaz učitelja otrokom letos itak že nabaviti nemško začetnico. Nočemo že danes izrekat sodbe, vendar naj je učiteljstvo popolnoma uverjeno, da si bomo znali tudi v slučaju sabotiranja deželne odloka vzeti svojo pravico.

Bistrica v Rožu. Prav nič več ni fletno na svetu, pravijo naši stari. In je res tako, da je svet danes ves raztrgan in da vedno bolj trgajo tudi naše vasi. Vse samo ščuje in pridiguje sovraštvo. Na Bistrici in v Svečah visi socialdemokratski tabli s slikami in članki, na Bistrici visi še hitlerska tabla, na kateri z velikim pompom povečujejo Hitlerja in bruhajo žveplo na nasprotno stranke. Tako se nahajška naše delavsko ljudstvo medsebojno in prišlo je že tako daleč, da so morali orožniki napraviti red pred občinsko pisarno, ker so nekateri delavci začeli naravnost izzivati. Tudi naša občina je napredna in zato je nastavila svojo desko nasproti Krivcu na Bistrici. Na vprašanje, zakaj je nabavila tako veliko desko, so nam odgovorili, češ da bo še premajhna za razglasitve vseh zarubljenih kmetov. — In pri takih razmerah naj bo še fetno na svetu!

Libuče. Pod vodstvom načelnika občinskega kmetijskega odbora g. Hartmann-a se je

vršil dne 9. febr. pri Železniku v Libučah enodnevni tečaj o krmljenju svinj. Referent je bil g. Petučnik od kmetijske zbornice, ki je številnim udeleženkam in udeležencem v zanimivih predavanjih povedal marsikaj koristnega in novega. Neznajnu slovenskega jezika g. predavatelja je prav dobro odpomagal mladi kmet Črčej z Blata, ki je referentove besede razložil v pristnem domačem jeziku. Predavanje bi sicer bilo le težko umljivo. Kakor torej kaže, se začenja naš kmetijski odbor živahno gibati.

Libuče-Blato. (Gospodarski shod) priredita občinska kmetijska odbora iz Libuč in z Blata in sicer v nedeljo, dne 19. febr. ob 1/2 10. uri dop. pri Brezniku v Pliberku. Shod je namenjen gospodarjem in gospodinjam pliberškega sodnega okraja. Govornik pride od kmetijske zbornice, obenem nastopi zbornični svetnik g. A. Gril.

Zahomec pri Zili. (Vesela ženitev.) Zopet smo bili vsi v prazniški obleki in židane volje. Saj je že stara navada v naši slovenski trdnjavi, da, če doleti katerega izmed nas kak vesel ali žalosten dogodek, se veseli ali žaluje z njim vsa vas. Vsa vas je le ena družina. V ponedeljek, dne 6. febr. je peljal naš ljubi sosed Martin Wiegele, pd. Peter, svojo izvoljeno, mlado in lepo nevesto, Pavlino Zwitter, pd. Abujevo, pred oltar sv. Martina na Bistrici. Martin k Martinu! Pri sv. poroki sta bila navzoča tudi oba brata nevestina, ki študirata v Marijanišču v Celovcu, prvi osmošolec, ki bo prihodnje leto že stopil v bogoslovje, drugi petošolec. Po poroki smo se veselili skupno na ženinovem domu kakor v Kani v Galileji. Saj je bil navzoč tudi sam Kristus. Malo pred svojo poroko je namreč kupil ženini krasni kip Srca Jezusovega, ter dal posvetiti svojo hišo presvetemu Srcu Jezusovemu, ki zdaj tako milo in prijazno gleda vedno s stene dol na navzoče. Zadonela je tudi naša slovenska pesem in naši tamburaši so tresli vesele poskočnice s svojih tamburic. Saj je bila nevesta vedno spretna igralka na našem odru in ženini vnet tamburaš in pevec. Vernima slovenskima novoporočencema pa kličemo v spomin Gregorčičeve besede: Sreča se spušča na sleherni stvar, kedar zaliva nebeški vrtnar.

Mohličje. (Dvojni umor.) V torek, dne 7. t. m. se je pri Petru v Podkrinju dogodil strašen dvojni umor, kakoršnega ne pomnimo. Šerjakov Jozej, je pomagal pri Petru, kjer je bila omožena njegova sestra, pri delu. Pil je dan prej precej mošta in ga zahteval nato v torek zjutraj ob petih ponovno. Ker mu ga niso dali, je tako zbesnel, da je zgrabil nož in ga porinil Petrinji — svoji sestri — v prsa in jo še obdeloval po obrazu, nakar se je uboga žena splazila v sobo in tam kleče ob svoji postelji v strašnih bolečinah s k molitvi sklenjenimi rokami izdihnila. Medtem je Jozej zgrabil lovsko puško in se v kuhinji ustrelil. Žalostni dogodek je pretresel vso okolico. Ogromna množica ljudstva se je udeležila pogreba. Obredovali so č. domači župnik, č. Rudl iz Galicije, č. Culehner iz Št. Lipša in šentvidski g. dekan. Šentvidski pevski zbor društva „Danica“ je zapel ob grobu med drugim tudi „Mrtvaški blebi angelj“. Žalujoči materi, ki je res vzorna in jo smemo imenovati duševno mučenico, ter vsem sorodnikom izražamo naše odkrito sožalje! Rajnima pa želimo mile sodbe božje!

Drobiž: Država namerava izdati dr. Seiplove novce po 2 šilinga. — Minuli ponedeljek so priredili celovški komunisti protestno zborovanje proti fašizmu. Njihovo gibanje postaja vedno živahnejše. — K letošnjemu občnemu zboru rajhovskih naseljencev se še naknadno poroča, da je bilo koncem l. 1932 v deželi naseljenih 139 rajhovskih družin, ki posedujejo skupno 6500 johov zemlje. Za nakup koroških posestev vlada v rajhu veliko zanimanje. „Kärntner Bodenstelle“ se bo odslej bavila tudi s posredovanjem prodaje vil, hotelov in penzionov rajhovskim kupcem. — Našega škofa je nedavno posetil osnabrški škof Berning. Njegova škofija je najsevernejša v Nemčiji. — V samomorilni misli se je obstrlel eksekutor velikovške davkarije V. Petschauer. Janez Zepitz iz Žitave vasi je bil zagradi goljufi je kaznovan na 6 mesecev težke ječe. — Že predkaznovani delavec Jakob Paul iz Beljaka je o priliki požara pri Gobanču v Lepeni ukradel hlapčevo sekiro, nakar ga je sodnija priprla za cela dva meseca.

Vedno zavito — nikdar odprto — s sliko Boštj. Kneipp-a na zavojčku — samo ta je pristen Kathreiner, ki ga uporablja dandanes že nad en milijon avstrijskih gospodinj.

18

NAŠA PROSVETA

Voditelj nam manjka!

Prosvetno delo je vzgojno delo! v naših društvih naj bi se vzgajala mladina, pravimo, a pri tem pozabljamo, da nam je za vzgajanje najprej potreba vzgojiteljev. Vse premalo se v društvih in na njihovih občnih zborih zavedamo, da volimo sebi in svojim sovrstnikom vzgojitelje in voditelje. V rokah teh je usoda naših društev. Da so slabi in da mrzijo prosvetno delo, potem začne prosvetno življenje hirati in umirati.

Kod je skrivnost pravega vodstva? Kateri so lastnosti pravih voditeljev? Odborniki voditelji morajo uživati med člani polno spoštovanje, in da si to spoštovanje pridobijo, je njihova naloga. Sposobni morajo biti za svojo nalogo, njihovo spoznanje in poznanje življenjskih vprašanj mora biti globlje kot pri članstvu. Zato je velika obveznost vodilnih fantov, da se sami izobrazujejo naprej. Biti morajo zato možje železne volje in z neomajeno zvestobo morajo služiti svoji lepi nalogi. Njihovo versko življenje nikakor ni najmanjšega pomena. Kod naj si sicer iščejo izobrazbe srca, neupogljivost volje, jasnosti duha! Voditelji morajo biti umetniki v pridobivanju naklonjenosti društvenega članstva. Da si pridobijo njegovo zaupanje, morajo deliti s člani tudi njihovo veselje in trpljenje, nositi morajo njihove slabosti in priznavati njihove zmožnosti. Velik kos požrtvovalnosti, nesebičnosti in potrpljenja je v tem! Voditelji bodijo mojstri v podrobnem delu, ki je čestokrat nehvaležno in ostane brez priznanja, a je neizmerne pomena za vsako društveno življenje. Voditelji morajo poznati svoje članstvo tudi v njegovem zasebnem življenju in mu morajo biti tudi izven društva prijatelj, tovariš in svetovalec. Voditelji morajo biti prežeti veličine svoje voditeljske naloge, vsepovsod naj so oni tisti, ki navdušujejo za dobro mladinsko prosvetno življenje. In kar je glavno v naših dnevih malodušja in obupanosti: voditelji ne smejo nikdar izgubiti poguma in korajžje za društveno delo, vzdržati morajo odločno na svojih mestih tudi v časih društvene krize. Čim globlje pojmujejo svojo voditeljsko dolžnost, tem zvestejše jo bodo izpolnjevali.

Koder hiramo in umiramo, si potrkajmo torej najprej sami na prsa; naša je krivda, ker smo prezrli izredne važnosti društvenih občnih zborov, ki bi nam imeli dati odločnih in resničnih fantov-voditeljev!

Št. Jakob — Loga ves. („Tri sestre.“) Po osemindvajsetih letih vračamo obisk vrlim Logavašanom. Naši starejši se še spominjajo poseta logavaških pevcev leta 1903. Tedaj smo dejali „na svidenje!“. In svojo obljubo držimo, četudi nekoliko pozno. Domenili smo se z Logavašani, da priredimo v nedeljo, dne 19. t. m. pri Kobenčiču v Dobu igro „Tri sestre“. Mi vsi, posebno pa še naša Mojca, Mica in Cilka se tega izleta prav veselimo in smo uverjeni, da bomo z gostovanjem upostavili med obema društvoma prav ozke

stike. — Za p u s t n o n e d e l j o pa pripravljamo za Šentjakobčane igro „Dve nevesti“, ki bosta ugajali posebno našim „ledčnim“ fantom. In če bo dobro uspela, jo morda ponovimo po Veliki noči.

Žitara ves. (Društveni občni zbor.) „Trte“ se je vršil predzadnjo nedeljo. Odbor je predložil članom račun o svojem dosedanjem delovanju, obenem smo povabili še enega govornika in sami uprizorili „Dva gluha“ in dva solospesa. Iz odborovega poročila posnemamo, da je društvo v minulem poslovnem letu razmeroma živahno delovalo. Priredilo je igre „Danes bomo tiči“, „Mala pevka“, „Miklova Zala“ (3 krat), „Prisega o polnoči“, „Genovefa“ in dva komična solospesa. Praznovalo je tudi svojo 25 letnico na kateri je podelilo več častnih diplom svojim najzaslužnejšim članom. Priredil se je Miklavžev večer, ki je privabil razmeroma največ občinstva. Blagajna izkazuje lep prebitok, iz knjižnice se je izposodilo 509 knjig, to je za okoli 300 več od lani. Po občnem zboru se je vršil še dekliški sestanek, ki naj bi dal pobude za dekliško stanovsko delovanje. Udeležilo se je sestanka precejšnje število deklet, ki so z zanimanjem sledila izvajanjem svoje voditeljice. V novo poslovno leto torej gremo z še večjim navdušenjem za našo sveto stvar.

Naša pesem. Kakor je „ti“ v našem listu omenil, so ustanovili v Št. Lenartu pri 7 studencih pevski zbor. Prav tako! Ko sem bral te vrstice, so se mi vzbudili lepi spomini iz mladih let. Bilo je okoli leta 1886; tedanji šentlenarški mežnar „Jozef“ je imel izborni izvežban moški zbor. On pa ni bil samo izvrsten pevovodja, ampak tudi dober pevec. — Bil je to pred par leti v podjurski Galiciji pokopani stric iz Amerike. Še se spominjam na nekatere njegovih pevcev, tako na brnškega Žvižgovca, Pintarča iz Radne vasi, na Mešnikovega Luko iz Korpič in na šentjabskega Aprisnika. Pri zboru je bilo tudi nekaj kovačev od Erlaha v Korpičah. Dobro se še spominjam na njihovo petje na vasi pod lipo: kako se je zazibala vas v lahki melodiji in se je radostilo lepe pesmi staro in mlado. Pečovodja jo je nato podal v Ameriko, tu pa tam si še slišal nekaj petja, polahno pa je popolnoma utihnilo. Te vrstice pišem v vzpodbudo mladim šentlenarškim pevcem, da bi se po vzgledu starih oprijeli naše pesmi. Morda se potem vidimo kedaj na kaki večji pevski prireditvi. Hanjža.

GOSPODARSKI VESTNIK

Sestava krajin kmetijskih odborov v rožeškem okraju. „Kmečka zveza“, zastopnica južnokoroških gospodarskih interesov, je dobila v sledečih občinah absolutno večino kmetijskih odborov: V Št. Jakobu mesto načelnika in njegovega namestnika, dočim so člani „Kmečke zveze“ prostovoljno odstopili mesto zapisnikarja zastopniku Landbunda. Na Ledenicah ima v rokah mesti načelnika in zapisnikarja. V Loga vasi vse tri odbornike. V ostalih občinah, t. j. v Vrbi, Rožeku, Lipi in Kostanjah ima „Kmečka zveza“ v rokah mesta zapisnikarja. Prav razveseljivo je dejstvo, da so se vršile volitve obč. kmetijskih odbornikov v vseh občinah takorekoč enoglasno. Dokaz je to, da je med južnokoroškimi kmeti dovolj smisla za kmečko solidarnost v delu za rešitev ogroženega kmetijstva.

Sestava krajin kmetijskih odborov v boroveljskem okraju. Na Bistrici v Rožu je dobila „Kmečka zveza“ mesti načelnika in podnačelnika, v Svetni vasi je zasedla vsa tri glavna odborniška mesta, v Borovljah sta bila voljena za načelnika in tajnika člana „Kmečke zveze“ in za podnačelnika pristaš Landbunda, Slovenji Plajberk ima slovenskega načelnika in dva odbornika, v Selah je celotni kmetijski odbor v rokah „Kmečke zveze“. V Medborovnici sta načelnik in podnačelnik člana naše gospodarske organizacije, v Šmarjeti sta načelnik in tajnik pristaša „Kmečke zveze“. Naša slovenska gospodarska organizacija je dobila torej v boroveljskem okraju vseh sedem načelnikov, štiri podnačelnike in pet tajnikov. Res krasna slika rožanske kmečke stanovske zavesti. Čestitamo!

Iz tajništva pol. društva. Zaupnikom je bil pred dvema tednoma razposlan po en razglas komisarja kmetijske bolniške blagajne. Namen pošiljatve je bil, da naše zaupništvo obvestimo o komisarijevem stališču v vprašanju sanacije tega soc. zavoda. Stališče „Kmečke zveze“ k temu vprašanju pa je naš list že opetovano podal.

Naša vlada pripravlja velikopotezen gospodarski načrt za tekoče leto, da zaposli brezposelne. Med drugimi namerava zidati in preložiti tudi več mostov. Za našo deželo je v te svrhe določenih 150 000 S. Nadaljevalo se bo tudi z gradnjo cest. Edine preglavice dela državi pri tem vprašanju, odkod dobiti za to zasilno delo potrebni kapital.

Celovski trg minulega tedna: pšenica 32—33, rž 22—24, ječmen 16—20, oves 15—16, ajda 21—23, koruza 15—19, sladko seno 10—12, kisle 7, slama 8 S, krompir 14—16, zelje 40—50, repa 20—30, goveja mast 5—6, sirovo maslo 3.60—5.20, prekajena slanina 4.—, mleko 36—40, smetana 2.40—4.—, jajca 14—16, kokoši 3.00—5.00. Krave plemenske 0.80—1.10, klavne 50—80, prašiči 1.70.1.90, plemenski 2.—2.20.

RAZNE VESTI

Kako se razorožujejo.

Nikoli se ni toliko govorilo o razoroževanju kot minulo leto. V minuli jeseni so se v ta namen zbrali politiki vsega sveta v švicarski Ženevi. Dosegli niso ničesar. To dokazujejo tudi sledeče številke:

Francija ima 56.5 milijona prebivalcev, od katerih služi v vojski 1.5%. Od vseh državnih izdatkov gre za armado 35%.

Poljska ima 32 milijonov ljudi, od teh služi 0.80%, za vojsko gre nad tretjino vseh državnih izdatkov.

Rumunija šteje 18 milijonov prebivalcev, od teh jih služi v vojski 1.41%; za vojsko gre ena petina vsega državnega proračuna.

Avstrija ima 6.4 milijona ljudi, od teh 0.15 odstotkov vojakov in porabi zanje 3.5% vseh državnih izdatkov.

Nemčija šteje 61.4 milijonov prebivalcev, med njimi 0.15% vojakov in zanje plačuje 4.5% državnega proračuna.

Anglija ima 45.6 milijona ljudi, 1 odstotek jih služi v armadi in za njo gre ena trinajstina vseh izdatkov.

Italija šteje 42.2 milijona ljudi, 1 odstotek je vojakov in zanje žrtvuje 28.8% državnih izdatkov.

Jugoslavija šteje okoli 14 milijonov ljudi in od teh je 0.8% vojakov, za katere gre 22.3% vseh državnih dohodkov.

Boljševiška Rusija šteje 161.2 milijonov ljudi in od teh je v vojaški suknji 0.75%, zanje daje 16% državnih dohodkov.

Združene ameriške države štejejo 138 milijonov ljudstva, 0.34% od teh je vojakov, ki stanejo 241.9 milj. dolarjev.

Številke, ki kažejo ogromne žrtve, ki jih morajo države doprinesati za sovraštvo in nezaupanje v svetu! In vendar se človeštvo prostovoljno ne bo spametovalo.

Najnovejša iznajdba. Iz Milana poročajo, da so izumitelj Marconiju uspela nova preiskovanja, ki znajo zrevolucionirati telefonijo, telegrafijo in brezžično oddajanje slik. Marconi je izumil telefon, ki ga bo lahko vsak nosil pri sebi in s katerim se bo lahko vsak čas zvezal s poljubno osebo, ki bi imela na njegov val uglašen sprejemni telefon. Kolikor je resnice na italijanskem poročilu, je še vprašanje. Gotovo pa je, da bi ta iznajdba vzela državi ves monopol na telefonijo in telegrafijo. Ljudje bi se na poljubne daljave lahko pomenkovali med seboj. Da bi bil obenem tak telefon naravnost nedogledne praktičnosti, je tudi gotovo. — Pa ga prepustimo raje prihodnjemu rodu.

Življenje brez srca. Nekemu ameriškemu zdravniku se je posrečilo dokazati, da je življenje možno tudi brez pravega srca. Vzel je poiskusno žival, jo kloroformiral, z neverjetno naglico odstranil pravo srce, na njegovo mesto djal enako srce iz kavčuka in ga zvezal s pomočjo majhnih steklenih cevi z žilami. Srce

je vsesavalo kri s pomočjo električnega toka. Tako se mu je posrečilo, da je žival živela še celih šest ur. — Pri tem poslu je moral biti seve sam brez pravega srca, sicer bi si ne bil na tako neusmiljen način iskal slavnega imena.

Ženska država. Ob Žolti, reki v vzhodni Kitajski, živi plemo, ki mu vladajo ženske. Plemo je mongolskega porekla. Ženske tega plemena so zavladale nad moškimi zlasti zaradi svoje izredne telesne sile, ki jo ohranijo do pozne starosti. Ženske in moški kade neko tobaku podobno rastlino. Žene imajo po več mož. Samo žene imajo pravico pečati se s trgovino. Tudi doma vlada žena neomejeno: brez njenega dovoljenja ne sme mož storiti ničesar. Američan, ki je raziskoval to plemo pod žensko komando, pripominja, da tudi pod neomejeno vladavino žen ni vse tako, kakor bi moralo biti. Kar prav radi verjamemo, ker tudi pri nas ni ženska komanda vedno najboljša.

Samostan je napovedal konkurz. Nekoč bogati samostan očetov benediktincev v Št. Lambertu na Štajerskem je moral napovedati zasilno poravnavo. Bogastvo samostana je zlasti v zemljiščih, samostan ima okrog 10.000 ha polja in gozdov. Težave v lesni industriji so močno vplivale na dohodke samostana. Benediktinci so nato hoteli poizkusiti z ustanovitvijo velikega hotela, ki pa jim je prinesel zopet pol milijona šil izgube. Tudi njihove vinske kleti izkazujejo občutno izgubo. Ko so dolgovi narasli na šest milijonov šil, je moral samostan zahtevati poravnavo in ponuja 50 odstotkov v obrokih za več let. — To je pojav naše dobe, da se majejo vsa veleposvetstva in kljub skrbnemu gospodarstvu prihajajo v vedno večje predvsem denarne težkoče. Naš čas je naklonjen malim in srednjim posestvom.

Dobro je pogodil. „Tako, dragi otroci,“ pravi učitelj, „slišali ste, da je lev ponosna zver, ki se odlikuje s silo, pogumom in bojevitostjo. Kdo mi lahko imenuje drugo zver, ki se je mora celo lev bati?“ — Janezek: „Levinja, gospod učitelj!“

Hranilnica in posojilnica v Borovljah,
registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

VABILO
na

XXV. redni letni občni zbor,
ki se vrši v nedeljo, dne 5. marca 1933
ob pol 3. uri popoldne v posojilničnih
prostorih „pri Bundru“
v Borovljah šte. 50

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročila načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev letnih računov za upravno leto 1932.
4. Slučajnosti in predlogi.

Vse prijatelje zadrugne misli prisrčno vabi
16 načelstvo.

Pre da se posestvo

v Podjuni, ki obsega približno 4 ha polja, 3½ ha travnikov in pašnikov in 6 ha gozda, z vsemi stroji ali brez njih. Posestvo leži 5 minut od ceste in 20 minut od železnice.

Naslov pove uprava lista.

Vabilo
na

pustno veselico

ki jo priredi Izobraževalno društvo „Trta“
v Žitari vasi v nedeljo, dne 19. februarja
1933 ob 3. uri popoldne v društveni dvorani
z uprizoritvijo dveh iger, in sicer

„Čigani“ in „Prvi april“.

Zabave in smeja bo dovolj, zato pridite v
prav obilnem številu!

Obilno udeležbo pričakuje odbor.